Усе для перемоги. Будні бориспільського добровольчого формування

Від самого початку бойових дій міста Київщини опинилось під прицілом російської армії, тому відразу почали купчуватися Борисполі не став виключенням — звідусіль бомбистість, інженерні укріплення. А де ліквілися люди, які готові були покласти своє життя, аби не пустити ворога до свого дому. Один з таких підрозділів — добровольче формування №1 Бориспільської територіальної громади.

За тиждень — від 100 добровольців до тисячі бійців

Сьогодні ще потужна стрічка з великою кількістю підготовлених бійців, тоді як на початку їх було менше 100. Основою батальйону стало громадське формування «Сектор Беліевич», яке вже давно дало в могіл. Саме керівники цієї організації і зробили батальйон таким, яким він є зараз. Хоча зізнаються навіть не очікували, що вся так вийде.

«Ще до початку повномасштабних дій, завжаючи на інформацію, яка надходила зі ЗМІ, у секорі Сощистична зібралось близько 100 осіб, ветеранів АТО/ООС. Ми обговорили наші дії на випадок війни: де збиратись, якщо знаних зйтаки, що робимо тощо.

24 лютого не прокинулись, як і усі країни, від вибухів. Зйхом був, домовились зустрітись. Ми плюнували, що зберуться близько 20 осіб із «Сектору Беліевич», а прийшло майже 70. Пішли до місьскої ради, аби дізнатись про ситуацію та наші подальші дій, — згадує керівник батальйону Рустам Хамраєнков.

За його словами, кожен узяв, що мав — особисту зброю, мисливські карабіни, пістолети, а вже наступного дня добровольці отримали бойову зброю. На цей момент із було вже близько 160. А вже за тиждень кількість людей у загоні зросла до розмірів повнокцінного батальйону.

«Відосіля 75 нашого формування — це люди, які ніколи не тримали в руках зброї, не служили в армії. Але коли виникла загроза, вони виявили бажання захищати свій дім. Свої родини відправили на захід, а самі прийшли до нас, аби стояти на захист міста. Коли про це дізнаєш, відчуваєш гордість за наших людей. Це справжні патріоти. Вони не пішли в тероборону, в роту охорони, де платять зарплату. Вони прийшли до нас, хоча ми не можемо гарантувати забезпечення, отримуючи допомогу лише від волонтерів. Попри це, ніхто навіть не думає покинути лав нашого формування», — зазначив Рустам Хамраєнков.

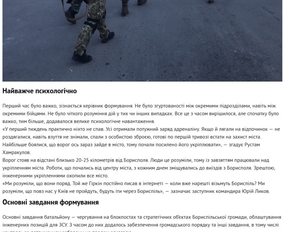

Найважче психологічно

Перший чин було важко, зіткнаться керівник формування. Не було згуртованості між окремими підрозділами, навіть між окремими бійцями. Не було чіткого розуміння дій у тих чи інших випадках. Все ще з часом вирішилося, але спочатку було важко, тим більше, додавалося великі психологічні навантаження.

«У першій тиждень практично ніхто не спав. Усі отримали потужний заряд адреналіну. Якщо я легкий на відпочинок — не розцвітаюсь, навіть вдуте не знімаю, спаю з особистою зброєю, готові по першій тривозі встати на захист міста. Найбільше боялися, що ворог ось зараз зайде в місто, тому почали посилено його укріплювати, — згадує Рустам Хамраєнков.

Ворог стояв на відстані близько 20-25 кілометрів від Борисполя. Люди ці розуміли, тому із завзяттям працювали над укріпленням міста. Роботи, що почались від центру міста, з кожним днем знащавались до виїздів з Борисполя. Зрештою, інженерним укріпленням окопали все місто.

«Ми розуміли, що вони поряд. Той же Гірськ постійно лізав в інтернеті — коли вже наверіті візьмуть Борисполь? Ми розуміли, що тоді нас у Київ не пустять. Будуть ти через Борисполь, — зазначає заступник командира Борисполя Юрій Лимов.

Основні завдання формування

Основні завдання батальйону — нерухомим на блокпостах та стратегічних обхатах Бориспільської громади, обладнування інженерних позицій для ЗСУ. З часом до нас додалось забезпечення громадського порядку та інші завдання, в тому числі контроль за дотриманням заборони на продаж алкоголю.

Великою проблемою стала і боротьба з незаконним обігом наркотичних речовин. За словами керівника батальйону, нині Борисполь перетворився на центр із розповсюдження наркотиків по всьому регіону — сюди приїздять із Бирщина, Згонова й Переяслава.

«У нас у Борисполі є місце, яке ми жартома назвали «Наркобійсько». Там за кілька днів ми затримали близько 40 осіб, які приїздили сюди за закладами. Продавці наркотиків чомусь усі закладали зробили в одному місці, на якому ми потім затримували людей цілими групами, — розповідав Юрій Лимов.

Волонтерська допомога неоцінима

«Без усі добровольчих формувань, Сектор Беліевич зочув і розповиться завдяки волонтерам з усієї України.

«Без волонтерів було б важко. Вони надають реальну допомогу не лише нам, а й людям, які втратили роботу та не мають грошевих заощаджень, щоб вижити.

Особлива подяка нашому волонтерському центру «Теремочки і Вісторії Шевц» особисто. В нас налагоджена чітка співпраця, і тут, що в нас немає проблем із продуктами — це заслуга волонтерів. Не можу згадати жодного випадку, щоб не звернулись за допомогою, а нам відмовили. Завжди шукала та чітка реакція, — підкреслює Рустам Хамраєнков.

Велику подяку добровольці висловлюють і підприємцям міста, які забезпечують їх спорядженням, надають зарядні пристрої та інші гаджети, шиють плетіночки чи просто годують бійців.

«Я працює в відділі з контролю за благодоуством, який постійно хотось карає за порушення правил. Скаку відвертр, навіть не знаю, як поверчуся до цієї роботи, адже мені совість не дозволить карати тих підприємців, що зарз віддають останнє, щоб нам допомогти. Натомлзах, ажербайджанці, в яких зараз зупиняюся все торгівля, на Великдень влаштували нам святковий стіл, закрили величезний казан плову та приготували 200 шампурів шашлику. А для тих, хто в цей час стояв на блокпосту, сами ж запакували контейнери і розвезли. Або громадянин Таджикистану, які торгували на ринку «Хорошиф». Коли вони їхали з країни, не забрали товар, а ключі віддали нам із словами: «Беріть усе, що вам знадобиться». І таких випадків дуже багато, — розповідає Рустам Хамраєнков.

Гуманітарні місії після звільнення Київщини

Після деокупації Київської області та повною Україною до завдань добровольного формування додались і гуманітарні місії на території, що були звільнені від загарбників.

«Що 60% тих продуктів, які нам тут дають сюди, в окремі дні ми відвозимо на деокуповані території, де вони більш необхідні, адже після російської навали там справжня гуманітарна катастрофа. Були мн і в Броварському районі, і на Чернігівщині, навіть на Херсонщину їздили, — розповідає Рустам Хамраєнков.

В той же час не припиняється робота й на депутатських округах, адже і Рустам Хамраєнков, і Юрій Лимов є діючими депутатами Бориспільської міської ради. Допомагати тим, хто цього потребує, продуктами харчування, розвозили продуктові набори.

Війна відійшла, але не закінчилася

Зараз бойові дії віддалилися від Борисполя, почали повертатися люди. І відразу розпочались розмови про те, що зброю у добровольчих формуваннях треба забрати.

«Дякую, що тому порушують її, хто з першим дня війни вигляв із місто і, лиш нещодавно повернулся. Вони перекидали важкий перелоз у безпеці і для них вигляд людини зі зброєю, навіть на блокпості, шокуючий та натрепетний. А ось для тих, хто залишився увесь небойовий період з місті, людина зі зброєю — це символ спокою і захисту. Хочу зауважити, у країні досі триває бойовий стан. Цю зброю нам видали не просто так. Війна лише трохи відійшла від нас, але може й повернутися. Війна підсолдату продовжують нести случай на блокпостах та обхатах критичної інфраструктури, — пояснює співрозмовник. — Багатьох бійців батальйону почнають вимикатися на роботу. Ми йдемо на наступу, відпускаємо, але контракт тим щому не розривемо, за людиною зберігається місце і зброя. В разі необхідності такий бойць за короткий час повертається до лав формування».

Хочуть на передову

За два місяці бійці добровольного формування пройшли справжнюю бойову підготовку. Адже вони не лише стояли на блокпостах, з ними постійно проводилась бойова підготовка, тактичні заняття, люди отримали знання з надання первної медичної допомоги. З невеликої кулки людей із мисливською зброєю формування перетворилось на потужну бойову одиницю, бійці якої розуміють, що їм зараз нічого робити в тилу.

«Ми щодня «бомбардуємо» військове керівництво країни проханням направити наш батальйон на передній край, на місці або поїдемо кудиним. Гарнет і в Харківській, Херсонській, у Миколаївській областях. Велика частина наших бійців хоче тудм, адже розуміють, що кращі зупинити ворога там, аніж чекати біля свого дому. Відправляєш не просто, але ставить вимогу — вступати до лав ЗСУ. Але нас ще не влаштовує. За два місяці люди звикли один до одного, вони довіряють своїм побратимам та керівництву батальйону, тому могуть провести саме з вами солдат. До того ж у нас є люди, які не пройдуть медичну комісію: хто за віком, хто через подвиження, отримано в АТО. Тому через формування перелоги справа не рухається, — пояснює Рустам Хамраєнков.

ЧИТАЛІ ОБГОВОРЮЄТЬ

Яті сховав гуманітарну допомогу на базі відомчому Олег Юрського сперш

06-07 ДЕР 12:48

У Борисполі презентували роботу ветеринарного центру на Гоголевому, 15

06-07 ДЕР 12:48

Дмитро Кроскевський: життя ветерана

06-10 ТРА 12:48

Адекват начальника Бориспільського ТЦК нелевак нерістаторнюю інформацюю щодо проведення великої суми грошевих коштів у Сергія Рустюк

06-17 ДЕР 12:48

Прочитати сакий номер газети як можете в електронному форматі

09-13 ЕВА 12:48

ДОМ 24

Купуй ЛЕРЕВІРЕНІ КВАРТИРИ

360°

Дізнатись

Militaria.pl

NOWA

NOWA

BAU market

БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

вул. Січнева, 1

554 88 44

ПИЛОМАТЕРІАЛИ ЛІСЮ

ДОШКА

БРУС

РЕЙКА

ВАГОНКА

ДРОВА

pilomaterialus.com.ua

(093) (066) 179 01 01

Militaria.pl

Точнісь...

₴133.92

КАЛЕНДАР ПУБЛІКАЦІЙ

« Жовтень 2024 »

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

ВІСТІ

щотижневик «ВІСТІ»

у Facebook

Передплата на Facebook